

14 Ιανουαρίου, 1989

[ΧΑΤΖΙΤΣΑΛΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 417/86, 481/86, 507/86)

-
5. Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/ Προαγωγές — Θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής — Κενή θέση προϊσταμένου τμήματος — Κατά πόσο, εν όψει της ερμηνείας του όρου " προϊστάμενος τμήματος" στο άρθρο 2 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, 1967 (Ν. 33/ 67), ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου μπορούσε να παρευρεθεί κατά τις εργασίες της Επιτροπής και να αξιολογήσει τους υποψηφίους — Καταφατική η απάντηση στο ερώτημα, αφού κατά το χρόνο των διορισμών/προαγωγών δεν υπήρχε προϊστάμενος στο τμήμα.
- 10 Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Εμπιστευτική έκθεση συνταχθείσα από πρώην προϊστάμενο τμήματος, όταν ο τελευταίος κατείχε θέση Υπουργού — Ορθά δε λήφθηκε υπ' όψη.
- 15 Δημόσιοι υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής — Συνεντεύξεις — Απόδοσή κατά τις συνεντεύξεις — Πότε ο ρόλος των συνεντεύξεων είναι πιο αποφασιστικός — Περιπτώσεις θέσεων πρώτου διορισμού, περιπτώσεις όπου η προσωπικότητα των υποψηφίων είναι στοιχείο σχετικό με την εκτέλεση των καθηκόντων τους και περιπτώσεις θέσεων, που συνεπάγονται σοβαρές διοικητικές ευθύνες — Στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει αποδειχθεί ότι η Επιτροπή
- 20

απέδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις.

Συνταγματικό δίκαιο — Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Σύνταγμα, άρθρα 122-124 — Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας βάσει του άρθρου 4(3) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, 1967 (Ν. 33/67) δεν είναι αντισυνταγματική (*The Republic v. Kyriacou* (1987) 3 C.L.R.990). 5

Τα νομικά θέματα που απασχόλησαν κατά κύριο λόγο το Δικαστήριο στην υπόθεση αυτή, προκύπτουν από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα. Δεδομένου ότι οι αιτούντες απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου προσώπου, οι Αιτήσεις Ακυρώσεως απορρίφθηκαν. 10

Οι Αιτήσεις Ακυρώσεως απορρίπτονται, αλλά χωρίς διαταγή για έξοδα. 15

Αναφερόμενες υποθέσεις: 20

Georghiou and Others v. Republic (1988) 3 C.L.R. 678,

Piperi and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1306,

Christoudias v. Republic (1984) 3 C.L.R. 657, 25

Republic v. Zachariades (1986) 3 C.L.R.852,

Stylianou and Another v. P.S.C. (1980) 3 C.L.R. 11, 30

Papadopoulos v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1423,

Duncan v. Republic (1977) 3 C.L.R. 153,

Frangos v. Republic (1970) 3 C.L.R. 312, 35

Ierides v. Republic (1980) 3 C.L.R. 165,

Simillides v. Republic (1986) 3 C.L.R. 608, 40

The Board for Registration of Architects and Civil Engineers v. Kyriakides (1966) 3 C.L.R. 640,

Josephin v. Republic (1986) 3 C.L.R. 111, 45

Panayiotides v. Republic (1986) 3 C.L.R.495,

Προσφυγές.

5 Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση του Διευθυντή στο Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας αντί των αιτητών.

10 *Κ. Ταλαρίδης*, για τον Αιτητή στην υπόθεση 417/ 86.

Ν. Ζωμενής, για τον Αιτητή στην υπόθεση 481/ 86.

15 *Κ. Λοϊζου*, για τον Αιτητή στην υπόθεση 507/ 86

Π. Χ"Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β' για τους Καθ' ων η αίτηση,

20 *Α.Σ. Αγγελίδης*, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Cur .adv.vult.

25 ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Αίτημα και στις τρεις προσφυγές είναι η ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας όπως δημοσιεύτηκε στην υπό ημερομηνία 6.6.86 έκδοση της Εφημερίδας της Δημοκρατίας, με την οποία ο Ανδρέας Κοτσώνης, ενδιαφερόμενο μέρος σε όλες τις προσφυγές προήγετο στη θέση Διευθυντή στο Τμήμα

30 Κτηματολογίου και Χωρομετρίας.

35 Η ακύρωση της απόφασης ζητείται για μια σειρά νομικών λόγων, διαδικαστικών και ουσιαστικών οι οποίοι θα αναλυθούν ειδικότερα, έπειτα από μια σύντομη αναφορά στα πραγματικά περιστατικά που είναι κοινά και στις τρεις υποθέσεις.

40 Οι αιτητές, Ανώτεροι Κτηματολογικοί Λειτουργοί, στο Κτηματολογικό και Χωρομετρικό Τμήμα, ήσαν υποψήφιοι για τη θέση Διευθυντή στο Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας. Υποψήφιος για την ίδια θέση ήταν και το ενδιαφερόμενο μέρος που από 1.1.86 κατείχε τη θέση Πρώτου Κτηματολογικού Λειτουργού.

Η προκήρυξη της θέσεως που είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής, δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Δημοκρατίας της 28.2.86 και σαν αποτέλεσμα υποβλήθηκαν επτά συνολικά αιτήσεις. Επειδή οι θέσεις διευθυντών Τμημάτων εξαιρούνται από την εφαρμογή των Κανονιστικών Διατάξεων που διέπουν τη σύσταση και τις αρμοδιότητες Τμηματικών Επιτροπών, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας σε συνεδρίασή της στις 10.4.86 εξέτασε τις αιτήσεις και απεφάσισε ότι πέντε υποψήφιοι, ανάμεσα στους οποίους οι αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος, κατείχαν τα προσόντα που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης. 5
10

Σε μεταγενέστερη συνεδρία της η Επιτροπή απεφάσισε να δεχτεί τους υποψηφίους που είχαν επιλεγεί σε συνέντευξη στην παρουσία του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών. Οι συνεντεύξεις έγιναν στις 16, 23 και 26.5.86. 15

Η διαδικασία κατέληξε στο διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους, που είχε συγκεντρώσει τις συστάσεις και την προτίμηση του Γενικού Διευθυντή και είχε κριθεί από την Επιτροπή, όπως αναφέρεται στα πρακτικά της 26.5.86, με βάση το σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων ότι υπερείχε των άλλων υποψηφίων και ήταν ο πλέον κατάλληλος για προαγωγή. 20
25

Η προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 6.6.86. 30

Οι λόγοι ακυρώσεως:

Οι νομικοί λόγοι για τους οποίους ζητείται η παρέμβαση και ο ακυρωτικός έλεγχος του Δικαστηρίου εξειδικεύονται στις αγορεύσεις των δικηγόρων ως εξής: 35

(1) Η παρουσία και συμμετοχή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου στη συνεδρία της Επιτροπής αποτελούσε σφάλμα διαδικασίας και κατάφωρη παρέμβαση στο έργο της Επιτροπής. 40

(2) Η Επιτροπή εσφαλμένα παρέλειψε να λάβει υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις για το έτος 1984· η παράλειψη είναι ουσιώδης και επηρεάζει το κύρος της απόφασης.

(3) Η απόφαση της Επιτροπής υπήρξε ανατιολόγητη και εστηρίχθη κυρίως στη συνέντευξη των υποψηφίων που δεν αποτελούσε αυτόνομο κριτήριο αξιολόγησης.

5 (4) Η επίδικη απόφαση ελήφθη χωρίς τη δέουσα έρευνα και κατά παράβαση του νομικού κανόνα για επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου.

10 (5) Η σύνθεση της Επιτροπής ήταν αντισυνταγματική, ως αποτέλεσμα της αντισυνταγματικότητας των όρων διορισμού των μελών της Επιτροπής.

15 Πρέπει να σημειωθεί ότι οι περισσότεροι από τους πιο πάνω λόγους είχαν εγερθεί από τους αιτητές και στις προσφυγές υπ' αρ. 36/86, 123/86, 158/86, **Georghiou and Others v. Republic** (1988) 3 C.L.R. 678, εναντίον της προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους στην θέση Πρώτου Κτηματολογικού Λειτουργού και Αναπληρωτή Διευθυντή Κτηματολογίου από 1.1.86.

20 Η απόφαση στις πιο πάνω προσφυγές εκδόθηκε στις 30.3.88 από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου και η εξέταση των νομικών σημείων στην παρούσα προσφυγή θα γίνει υπό το φώς και την καθοδήγηση της απόφασης αυτής, στην έκταση που συμπίπτουν.

30 Αρχίζοντας από τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, σημειώνεται ότι κατά τον ισχυρισμό των αιτητών, η ερμηνεία του όρου "Προϊστάμενος του Τμήματος" στο άρθρο 2 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 33/67 δεν αφήνει περιθώρια για παρέμβαση του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου στις εργασίες της Επιτροπής και συνεπώς η συμμετοχή και παρουσία του Γενικού Διευθυντή στις συνεδρίες της Επιτροπής ήταν αυθαίρετη και παράνομη. Ο ισχυρισμός δεν με
35 βρίσκει σύμφωνο ενόψει και των ειδικών περιστατικών στην υπόθεση. Είναι παραδεκτό ότι κατά τον χρόνο πραγματοποίησης των προαγωγών δεν υπήρχε Προϊστάμενος στο Τμήμα. Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου, ο οποίος έχει την ευθύνη της άρτιας και αποτελεσματικής οργάνωσης, διεύθυνσης και εποπτείας των δραστηριοτήτων του Υπουργείου μπορούσε να ενεργήσει και ως Προϊστάμενος του Τμήματος, λόγω της θέσεως και υποστάσεώς του
40 στη διοικητική Ιεραρχία. (Βλέπε συναφώς **Piperi and Others v. The Republic** (1984) 3 C.L.R. 1306). Εξάλλου

όπως προκύπτει από τα πρακτικά της Επιτροπής ημερομηνίας 26.5.86, Παράρτημα 13 στην ένσταση, σελ. 6, ο Γενικός Διευθυντής προέβη στις συστάσεις του όχι μόνο με βάση την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, "αλλά αφού έλαβε υπόψη και τα υπηρεσιακά στοιχεία". 5

Εξίσου αβάσιμος είναι και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, που συνίσταται στην παράλειψη της Επιτροπής να περιλάβει στα στοιχεία κρίσεως και την εμπιστευτική έκθεση για το έτος 1984. Η έκθεση αυτή είχε συνταχθεί από τον Ρόη Νικολαΐδη, πρώην Προϊστάμενο του Τμήματος, ο οποίος στις 7.1.85 είχε εγκαταλείψει την υπηρεσία λόγω του διορισμού του ως Υπουργού Εσωτερικών. Η έκθεση συντάχθηκε ενώ ο κ. Νικολαΐδης ασκούσε ήδη καθήκοντα Υπουργού. Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ζήτησε νομική συμβουλή για το θέμα αυτό και ορθά κατά τη γνώμη μου, αγνόησε την εμπιστευτική έκθεση η οποία προήρχετο από πρόσωπο που κατείχε πολιτικό αξίωμα. 10 15

Όπως έχει τονιστεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, 20

".....the constitution intended to distance the civil service from the political branch of government, judged necessary in the interest of the mission of the civil service principally consisting of a duty to enforce the laws in a fair and impersonal manner" 25

Makrides and Another v. Republic (1984) 3 C.L.R.677

".....το Σύνταγμα αποσκοπούσε στο να απομακρύνει τη Δημόσια Υπηρεσία από την εκτελεστική εξουσία πράγμα που κρίθηκε αναγκαίο προς το συμφέρο της αποστολής της δημόσιας υπηρεσίας που κυρίως συνίσταται στο καθήκον να εφαρμόζει τους νόμους με δίκαιο και απρόσωπο τρόπο". 30 35

Μακρίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1984) 3 Α.Α.Δ. 677.

Αλλά θα πρέπει να παρατηρηθεί πως το θέμα είναι ακαδημαϊκής και μόνο σημασίας γιατί ακόμα και στην περίπτωση που η έκθεση ελαμβάνετο υπόψη δεν θα επέφερε 40

καμιά διαφοροποίηση στην κατάσταση. Η επίδοση του ενδιαφερομένου μέρους και κατά το έτος αυτό είναι στο σύνολό της καλύτερη από εκείνη των αιτητών.

5 Οι συνεντεύξεις των υποψηφίων, υπήρξε κατά τους ισχυρισμούς των αιτητών στον τρίτο λόγο ακυρώσεως, το στοιχείο που επέδρασε αποφασιστικά στην κρίση της για τους υποψηφίους, και εκτιμήθηκαν υπέρμετρα ως αυτόνομο κριτήριο και όχι ως μέρος της συνολικής εικόνας των υποψηφίων.

10 Οι συνεντεύξεις των υποψηφίων αποτελούν παραδεδωμένη μέθοδο δοκιμασίας των υποψηφίων (*Christoudias v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 657) και διαδικασία βοηθητική στην αξιολόγησή τους. (*Republic v. Zachariades* (1986) 3 C.L.R. 852). Από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου προκύπτει η αρχή ότι ο ρόλος των συνεντεύξεων είναι πιο αποφασιστικός σε περιπτώσεις θέσεων πρώτου διορισμού (*Christoudias* ανωτέρω) ή όπου η προσωπικότητα των υποψηφίων αποτελεί στοιχείο σχετικό με την εκτέλεση των καθηκόντων τους (*Stylianou and Another v. P.S.C.* (1980) 3 C.L.R. 11) ή η θέση συνεπάγεται σοβαρές διοικητικές ευθύνες.

25 (*Papadopoulos v. Republic* (1983) 3 C.L.R.1423) (*Duncun v. Republic* (1977) 3 C.L.R.153).

30 Τίποτε από τα στοιχεία που έχουν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου δεν καταδεικνύει ότι η Επιτροπή υπερέβαλε στην εκτίμηση των συνεντεύξεων ή ότι έχει παρεκκλίνει από τις αρχές που το Ανώτατο Δικαστήριο με σαφήνεια έχει διαμορφώσει πάνω στο θέμα αυτό. Η θέση διευθυντή προϋποθέτει αυξημένες ευθύνες και ορθά η Επιτροπή εκτίμησε τις συνεντεύξεις με τη δέουσα βαρύτητα αλλά πάντα μέσα στα πλαίσια της συνολικής εικόνας των υποψηφίων και όχι ως κριτήριο αυτόνομο και ανεξάρτητο όπως όχι ορθά ισχυρίζονται οι αιτητές.

40 Σε ότι αφορά την αιτιολογία της αποφάσεως, όπως εμφανίζεται στο πρακτικό της 26.5.85, κρίνω ότι είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις του νόμου και τις αρχές της νομολογίας.

Παραμένουν οι λόγοι της υπεροχής των αιτητών και της αντισυνταγματικότητας στη σύνθεση της Επιτροπής.

Για το θέμα της επιλογής του πλέον κατάλληλου υποψηφίου και του αντίστοιχου καθήκοντος της Επιτροπής θα ήθελα κατ' αρχήν να παραπέμψω στο πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση της Ολομελείας στις υποθέσεις 36/86,123/86,158/86, *Georghίου and Others v. Republic* η οποία δόθηκε στις 30.3.88 και δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί, στις προσφυγές των αιτητών για την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους σε Πρώτο Κτηματολογικό Λειτουργό και Αναπληρωτή Διευθυντή.

" The Administrative Court does not annul a decision of an appointing Authority such as the Respondent Commission which is in accordance with the law applicable to and the facts of a particular case was reasonably open to such Authority

.....

The duty of this Court is to see whether the Authority exercised its discretionary power in conformity with the statutory provisions and the rules and requirements of Administrative law in general including good faith. So long as the authority acted within those limits the Court cannot interfere.....

An administrative court cannot intervene in order to set aside the decision regarding such selection unless it is satisfied by an applicant in recourse before it that he was eligible candidate who was strikingly superior to the one who was selected because only in such a case the organ which made the selection for the purpose of an appointment or promotion is deemed to have exceeded the outer limits of its discretion and then therefore acted in excess or abuse of this power".

"Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν ακυρώνει απόφαση της διορίζουσας Αρχής όπως η καθ' ης η αίτηση Επιτροπή, η οποία είναι σύμφωνη με τον εφαρμοστέο νόμο και με βάση τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης, ήταν λογικά εφικτή στην Αρχή.

.....

5 Το καθήκον αυτού του Δικαστηρίου είναι να εξετάσει κατά πόσο η Αρχή άσκησε την διακριτική της εξουσία σύμφωνα με τη νομοθεσία, τους κανόνες και τις αρχές του Διοικητικού δικαίου γενικά, συμπεριλαμβανομένης και της καλής πίστης. Εφ' όσον η Αρχή ενήργησε μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει.

.....

10 Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει για να ακυρώσει απόφαση που αφορά επιλογή εκτός εάν ο αιτητής αποδείξει ότι ήτο κατάλληλος υποψήφιος ο οποίος ήταν έκδηλα υπέρτερος από εκείνον που επελέγη

15 γιατί μόνο σε τέτοια περίπτωση το όργανο που έκανε την επιλογή, για σκοπό διορισμού ή προαγωγής, θεωρείται ότι έχει υπερβεί τα όρια της διακριτικής του εξουσίας και επομένως ενήργησε καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας."

20 Με βάση αυτές τις νομικές αρχές η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατέληξε ότι οι αιτητές που έφεραν και το βάρος αποδείξεως, δεν είχαν επιτύχει να πείσουν κατά

25 τρόπο ικανοποιητικό το δικαστήριο ότι είχαν έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους.

Μελέτησα με την μεγαλύτερη δυνατή προσοχή τους προσωπικούς φακέλλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των αιτητών και του ενδιαφερομένου μέρους και συμμερίζομαι

30 απόλυτα τις θέσεις της ολομέλειας στην πιό πάνω απόφαση, η οποία αφορά βασικά την ίδια περίοδο κρίσεως των υποψηφίων με την προσφυγή αυτή. Πολύ περισσότερο που στη συγκεκριμένη υπόθεση υπάρχει υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους και ελαφρά αρχαιότητα λόγω της προαγωγής του στη θέση Πρώτου Κτηματολογικού Λειτουργού, η

35 οποία, ορθά αξιολογήθηκε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας.

40 Ήταν, κατά τη γνώμη μου, απόλυτα λογικό και επιτρεπτό αν όχι αναπόφευκτο για την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας να αποφασίσει όπως αποφάσισε, ενόψει του συνόλου των στοιχείων που είχε ενώπιόν της, της επίδοσης

στις συνεντεύξεις και των συστάσεων του Γενικού Διευθυντή. Σε καμμία περίπτωση δεν υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας που πρέπει να σημειωθεί πως ήταν εξαιρετικά ευρεία λόγω της φύσεως της θέσεως και της βαθμίδας της στη διοικητική ιεραρχία. (*Frangos v. The Republic* (1970) 3 C.L.R.312, *Ierides v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 165, *Simillides v. Republic* (1986) 3 C.L.R.608). Δε διαπίστωσα εξάλλου κανένα κενό ή παράλειψη στην έρευνα που διεξήγαγε η Επιτροπή που ήταν η δέουσα υπό τις περιστάσεις της υποθέσεως. 5
10

Η αντισυνταγματικότητα του νόμου:

Σύμφωνα με καθιερωμένη νομολογιακά αρχή το Δικαστήριο μπορεί να προχωρήσει σε έλεγχο της συνταγματικότητας νόμου ή διατάξεως μόνον εφόσον τούτο είναι απόλυτα αναγκαίο για σκοπούς διαγνώσεως της συγκεκριμένης υποθέσεως στα πλαίσια της οποίας εγείρεται. (*The Board for Registration of Architects and Civil Engineers v. Kyriakides* (1966) 3 C.L.R.640, *Josephin v. Republic* (1986) 3 C.L.R.111, *Panayiotides v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 495). 15
20

Στην προκειμένη περίπτωση όμως το θέμα της αντισυνταγματικότητας του άρθρου 4(3) του Νόμου 33/67, που είχε εμφαντικά προβληθεί στην αγόρευση των δικηγόρων, έχει τελεσίδικα επιλυθεί από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *The Republic v. Kyriacos Kyriacou* (1987) 3 C.L.R. 1189 και με την οποία κρίθηκε ότι οι όροι υπό τους οποίους υπηρετούν τα μέλη της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας δεν αντιστρατεύονται το Σύνταγμα. Υπό το φως της αποφάσεως της Ολομέλειας η οποία είναι δεσμευτική, η περαιτέρω εξέταση του θέματος παρόλκει. 25
30
35

Σαν αποτέλεσμα οι προσφυγές απορρίπτονται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται δυνάμει των προνοιών του άρθρου 146.4 του Συντάγματος.

Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα. 40

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.